

L i t e r a i r

**Ramptoeristen
in de mist**

GUIDO VAN MEIR

Woensdagochtend, 7 juli. De buschauffeur stond met geopende deur en draaiende motor te wachten voor café De Kroon, maar ons reisgezelschap bleef op het voetpad opgewonden palaveren over de bestemming van onze uitstap.

'Ge hebt toch gehoord wat Siegfried Bracke gisterenavond op het nieuws gezegd heeft, 'brieste Lange Rottiers tegen Baekelmans Freddy, 'er waren nog twee knelpunten op de onderhandelingen: Doel en het vliegveld van Deurne. We hebben het spek aan ons kloten jong! Doel gaat blijven, ge gaat dat zien.'

'Maar dat is allemaal nog niet gezegd,' probeerde de onfortuinlijke Davidsfondsvoorzitter nog. Tevergeefs.

'Nog niet gezegd?!' hernam Lange Rottiers opgewonden. 'Denkt gij dat die van Agalev in de Vlaamse Regering stappen als ze Doel moeten helpen opkuisen? Doel gaat blijven godverdomme, dat zaagt ge toch op het gezicht van Dewael zeker gisteren. Ge moogt op uw eentje naar Doel gaan, meneer de ramptoerist. Ik heb geen goesting om gelijk een onnozelaar te gaan rondlopen in een dorp dat gewoon blijft bestaan. De mensen verklaren ons zot.' Daar was iedereen het over eens. Wat nu gezongen? De bus was nu eenmaal besteld.

'Ik heb een voorstel,' sprak ik monter, op het ogenblik dat het prestige van onze voorzitter een dieptepunt had bereikt, 'laten we naar dat tbc-café in Oostende gaan. Dat is pas een ramp. Café des Sports, zes klanten besmet, alle gazetten staan er vol van.'

Dat was een schot in de roos. De buschauffeur begon te protesteren maar wij schoven al langs hem heen de buik van de bus in, en de belofte van een dikke fooi maakte een eind aan zijn profylactische gezondheidsbezwaren. Alleen Baekelmans Freddy bleef mokken en dreigen dat alles op mijn verantwoordelijkheid geschiedde, dat we bij hem niet moesten komen klagen als we tbc opliepen van de vuile bierglazen daar en het gehoest in mekaars gezicht. Nadat hij op die manier een domper had gezet op de stemming verdiepte hij zich nors in de lectuur van *De Morgen*, tot hij opgewonden opveerde en naar de microfoon greep.

'Mensen mag ik even uw aandacht,' kraakte hij door de bus. 'Ik lees hier net in *De Morgen* dat Doel toch zou moeten verdwijnen ...'

'Bullshit!' riep Lange Rottiers.

'*Vlaamse onderhandelaars maken gedetailleerde afspraken*,' las onze reisleader nadrukkelijk voor. '**DEURNE MAG BLIJVEN, DOEL MOET WEG.**'

Hij blikte triomfantelijk de bus in en genoot van onze verbijstering.

'Ik stel voor dat wij onze oorspronkelijke reisbestemming bijgevolg wederopnemen en het ten dode opgeschreven polderdorp aan de Schelde met een laatste bezoek vereren. Chauffeur: op naar Doel!'

Dus werd bij de eerste afslag de steven gewend en Baekelmans Freddy, dronken van glorie, maakte net aanstalten om via de microfoon met de samenzang te beginnen,

toen mijn lectuur van *Het Laatste Nieuws* resulteerde in een opgemerkte ontdekking.

'Vrienden.' sprak ik, mij rechthoudende aan de hoofdsteun van de stoel voor mij, 'wij worden misleid! Want wat lees ik hier op bladzijde acht van Het Laatste Nieuws?

"TOCH NIEUWE HOOP VOOR INWONERS VAN DOEI!"

'Waar staat dat?' vroeg Baekelmans Freddy bits, door het middenpad in mijn richting laverend.

'Hier!' wedernam ik, 'zwartopwit: "*Als het nieuwe Deurganckdok gegraven wordt, dan zal het uitgedolven zand niet in de buurt opgespoten worden, zeggen de toponderhandelaars, integendeel zullen wij de specie gebruiken om het huidige Doeldok, dat vlakbij het dorp ligt, te dempen.*"'

Dat gaf onze reisleader de genadeslag, vooral toen ik er aan toevoegde dat *Het Laatste Nieuws* later gedrukt wordt dan *De Morgen*, zodat wij hier te maken hadden met nieuws dat heet van de naald was.

'Ik heb het toch gezegd; riep Lange Rottiers, 'dat we daar in Doel niks kunnen gaan doen. Chauffeur: naar Oostende!'

'Jamaar, wat is het nu?' wilde de moegetergde man weten.

Op Oostende aan, dan maar weer, tot bij de volgende sanitaire stop iemand *Het Belang van Limburg* kocht en er een artikel in aantrof omtrent onze nieuwe reisbestemming onder de derangerende titel: '**DIT IS GEEN TBC~CAFE**'. Boven een foto met allemaal glunderende tooghangars. '*De stamgasten van het Oostendse Café des Sports geloven niet dat de bron van tbc-besmetting in hun café te vinden is.*'

't Is godverdomme een doodgewoon stom café,' foeterde Lange Rottiers, die het interieur meteen geringschattend getaxeerd had. 'Moeten we daar zoveel kilometers voor rijden? Dan hadden we evengoed in De Kroon kunnen blijven zitten.'

Bij gebrek aan een betere ramp besloten we dan maar naar baancafé 'De Toverfluit' te rijden.

Guido van Meir schrijft al 15 jaar de column Corneel in de Humo. Hij werd voor zijn Corneel-columns en voor 'Terug naar Oosterdonk' bekroond met de driejaarlijkse Geuzenprijs.